

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro assidua diligentiq[ue] linguæ custodia, ob innumera inde affluentia
animæ pericula, nec no[n] pro sedula dulciq[ue] colloctione animæ cum
Christo. Precatio IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

de ipso ageretur, nescires Ideoq; cuncta aut ab ore aliorum accepisti, aut corporali-
bus oculis, dum non obstante turba licuit, aut mentis oculis conspexisti.

Dum autem ô reuerenda & benedicta Domina amantissimum filium tuû ange-
lorum dominû & regem vniuersorû inuidi illi & impijssimi Iudæi clamoribus, &
derisionibus omnes vicos implentes, ardentemq; suû neq; à Pilato, neq; ab Herode
pro votis suis extinctum furorem in ipsum crudeliter effundentes, turpiter, trucu-
lenterq; ad præsidè reduxerunt, denud suas in eû accusationes intèderunt, quo mor-
tè illi afferrent, rursusq; horrendis clamoribus Pilatum obruere & ad indicandû
condenandumq; Iesum excitare moliebantur, quandoquidem nullam ratione, æ-
quitate, vel causam mortis aduersus eû proferre poterant, sicuti & de seipso & He-
rode palâ illis confitebatur Præses ipse. Sciebat namq; iniustus & immites illos Iudæos
sola inuidia adductos, vt in fontem ac omnimodo innoxium neci dari appetere.

Matt. 27.

Mat. 15.

Proinde, quia neq; per Herodè, quâuis contrariû, se de ipso iudicando exemerat
aceruerat, neq; furiosi illi Iudæi ratione placari poterant, sciscitatus est ex eis (nihil
intentatû relinquens quo innocentè filiu tuû liberaret) si eû pro concessio ipfis pri-
uilegio, ad paschalis solennitatis honorè dimitti vellent, nequiorè ac magis flagi-
tiosum què inter omnes vincos habuit, simul cum ipso, populo proponens, sperans
à turba Iesum ipsi flagitioso longe anteponendû atq; vita donandû. Si enim magis
exosum ac pestiferû habuisset, haud dubiè cum ipso eligendû improbandûue pro-
posuisset, quo sibi de iniusto iudicio & innocenti filio tuo, de iniqua morte preca-
ueret ac subueniret. Sed sanguinarijs illis canibus scilicet sacerdotû principibus &
senioribus mendacis suis populo persuadentibus vt peterent Barrabâ, Iesum verò
perderent, omniû vna voce exortus clamor est: *Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam.*

Ioan. 18.

Mar. 15.

Tunc quesuit eos Pilatus, dicens: *Quid ergo vultu faciam regi Iudæorum?* At illi fre-
mitu horrifono succlamabant, dicentes. *Crucifige, crucifige eum.* Hæc autem tertio di-
xit ad eos. *Quid enim inalefecit? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illû
& dimittam. At illi instabant vocibus magnis, postulantes vt crucifigeretur. Et inualecebant
voces eorum.*

Lucæ 23.

Quis dubitare possit ô Maria mater Iesu fidelissima acerbissimè gladiû doloris
deuotissimû pijsimumq; cor tuum transuerberasse, cum horribiles hos ac ferocif-
simos clamores audisti? Tot doloris & angustia sæuisissimi Iudæi animam tuâ confi-
xere aculeis & vulneribus, quot inuido ac maligno corde depromebant ac vocife-
rabantur verba crudelia. Omnem autè illum intensissimum mœrorè ac pressurâ,
quæ cor tuum virginè tunc confringebat, supra modum excelsit dolor iste acer-
bus, què ingens cæcitas & insatiabilis Iudæorum ferocitas atq; infelix illa promu-
tatio, peruersaq; ipsorum tibi ingratitude incussit: dum lupum præ agno, scelestum
ac odibilem nebulonè, præ iusto ac innocente filio tuo, impiû deniq; & latronem,
præ vitæ authore eos non modo eligere, filiumq; tuum reprobare conspiceres & au-
dires: verûm etiâ tanquam latrone viliorè, sceleratorè & vita habitum indignio-
rem ad mortem crucis eundem ab ipsis postulari cognosceres.

Pro quo dolore ac mœrore, cunctisq; illis amarissimis lachrymis, quibus vberri-
mè dum benedictus vteri tui vnigenitus ad vilissimum crucis suspendium pete-
retur, irrigabar, benedico te millestq; saluto, Ave gloriosissima Maria, Amen.

*Pro assidua diligentiq; linguæ custodia ob innumera inde affluentia anima pericula, nec non
pro sedula dulcèq; colloccatione anime cum Christo Precatio, IX.*

O Mea vnica singularisq; post Deum spes & fiducia, benedicta Deipara virgo Maria, audi dignanter, & pie exaudi supplicis & indigni famuli tui preces, quas cordi tuo purissimo ac materno, per mellissimum longeq; pijsimum & superdulcissimi filij tui humiliter fiducialiterq; repræsentō & offero, deprecans te quam mihi est possibile, affectuosissimè per omnem virginæ cordis tui pietatem & amorem, vt non confundas faciem meam, neq; mihi præstes repulsam: sed ob honorè & fructum dolorosissimæ mortis prædulcissimi filij tui, ob eiusq; ardentissimum ac immensum salutis meæ affectum & desiderium, supplicationem meã apud Deum Patrem per ipsum fideliter promoueas, & exaudiri procures. Obsecro perinde te benignissima suauissimatq; mater, vt hanc mihi diuinam, gloriosam ac sacratissimis tuis meritis, promerearis gratiam, qua nunquam linguam meam ad loquendū nisi in Dei honorem & laudem, aut pro beneplacito suo, proximitq; ædificatione soluam: quo ab omni detractiōe, murmuratiōe, derisione, vanitate, scurrilitate, & ab omni illicito ac otioso sermone concludatur & refrænatur, quo purum & incontaminatum pariter fiat cor meum & conseruetur, ne vnquam in verbo aliquo proximi charitatem lædam, fraternam concordiam dissipem, cordis compunctiōnem atq; deuotiōnem in me extenuem seu adnihilem, Dei in me præsentiam contristem, aut à me fugem, conscientia tranquillitate me spoliem, tentationū ac perturbationum procellis me inuoluam, corruptis me iudicij inficiam, neue suspitionibus angar & crucier, ira & rancore exstuem, displicentia & inuidia tabescam & absumar. Sed ô benedicta Dei mater & aduocata nostra pijsima, impetra mihi linguam mutam ad omnia mundana, vana, mala & otiosa. Dum verò charitas, seu obedientia me loqui compulerit, nil nisi necessarium ac præmeditatū, idq; paucissimis quam possim verbis eloquar. Suauius ex hoc quæso efficias, mihi, Deo loqui quam hominibus, ipsius internæ allocutioni aurem & cor mundum iugiter præparare, & pro posse exhibere, quo ab ipso sapius merear benigne visitari, sapienter erudiri, verè compungi, in dulcissimas contritiōis & amoris lacrymas resolui, perfectius illuminari, suo diuino amore magis inflammari, gratiosissimis donis suis suauiter refici, contemplationis suæ dulcedine inebriari, ipsiq; purius semper vniri, vt tandem totus liber & expeditus ab omnibus, nudis brachijs amoris ipsum amplectar & perenniter in ipso, ipseq; in me quiescere possit, Amen.

Adiugratiarum pro acerbi doloris gladio, qui pijsimam Deipara virginis animam dire lacinabat, dum innocentissimus eius filius inuerecunde ac inhonestè denudaretur, inlemeriter ad columnam ligaretur, inhumaniterq; vndiq; flagellis, virgis & scorpionibus dilaceraretur.

T H R E N O S X.

Lveidissima maris stella, dulcissima mundi Domina, reorum aduocata potentissima, miserorum adiutrix & consolatrix promptissima, desperatorum spes vnica, mater Iesu amabilissima virgo Maria: heu quam horribili innocentissima anima tua tunc transuulnerabatur dolore, heu quam incogitabilis te tunc inuasit & corripuit pressura & angustia, dum ad furiosam improbitatem, virulentū liuorem cruentamq; impijssimorum Iudæorum sitim, vt spem Præses habebat, restinguendam, quo immeritam & innocentem iussu & innoxij filij tui mortem appetere desinerent, rabidis illis carnibus ac immitissimis tortoribus facultas ab ipso dabatur